

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 15 Novembre 1885.

Multe bazaconii se mai întemplă în vieța publică a statului nostru. Omului i stă mîntea în loc și se întrebă: se poate ca oameni cu mîntea întregă să-și permită astfel de lucruri, și dacă da, este permis să mai avem respect de opinia publică, care suferă asemenea bazaconii.

Diarele din Cluș de un timp încoace se ocupă cu lucruri atât de frivole, încât omului onest i vine disgust de a se mai ocupa cu ele. Și în privința obiectelor și a modului de tratare nu există deosebire între guvernamentalele „Magyar-Polgár“, „Kolozsvári Közlöny“ și Kossuthistul „Ellenzék.“

Rubrică permanentă găsim în fie-care număr al acestor diare pentru reuniunea de maghiarisare. Este caracteristică această rubrică, căci cele mai mari nostimade le poți ceti înregistrate aici despre cursul lucrurilor de pe la noi.

Până la un grad oarecare are îndreptățire această rubrică nostimă, căci în aceste zile de grea cumpănă pentru restabilirea sdruncinatului echilibru în peninsula balcanică, scirile hazlii de sub această rubrică mai abat serioasele îngrijiri ale oamenilor îngrijiați de soartea popoarelor din nefericita noastră patrie.

Produce deci ilaritate mărturisirea de toată ziua, că reuniunea voiesce binele comun al tuturor cetățenilor, produce ilaritate această mărturisire, dacă cugetăm, că sub această rubrică cetim imnuri progresului ce face maghiarisarea în Mediaș, Cohalm, Sămărtinul de pe Târnava mică și Sibiu cu cursurile pentru învățarea limbei maghiare și scoalele de stat. Produce ilaritate insuflețirea moșilor din țara fericitului lăncu pentru reuniunea de maghiarisare, insuflețire manifestată prin intrarea în masse a amplexurilor dela administrație în șirul membrilor acestei reuniuni, în special va produce mare ilaritate suta de fiorini a notariului Candrea din Vidra, prin care el de bună seamă și-a câștigat stima și recunoștința tuturor moșilor și a țopilor din munții apuseni, recunoștința, care va străbate până în mormintele eroilor munteni, căduți în lupta pentru dinastia Habsburgilor.

Insuflețirea amplexurilor pentru această reuniune e și mai evidentă, dacă considerăm, că ea este un titlu la carieră, și e bine ca și românii să se însuflețească, cel puțin prin locuri degenerate cum sunt munții apuseni, ca să nu se peardă sēmēnța.

Și mai comic este însă faptul, că deja sēmēnța aruncată a prins adânci rădăcini, a produs rod, acest rod a ajuns la maturitate, și astăzi un vrednic ce-

tățan „Kathonay“ cu numele, sub rubrica „Kultur-egylet“ vine cu invențioasa idee în formă de propunere, ca ungurii să se apuce și să ardă în foc toate documentele istorice, câte sunt până acum în lumea cultă.

Începutul se va face cu istoria românilor dela Traian începînd, se va continua apoi cu suferințele românilor de sub epitropia principilor calvini, și se va termina cu 3/15 Mai 1884, când s'au început scandalurile la universitatea din Cluș.

Curios este, că se află om, care are cutezanța să propage asemenea idei, și și mai curios, că se află diare, cari primesc și publică asemenea lucruri, cari nu fac onoare nici autorului, nici diariului, care fără rezervă dă publicității curioșității de soiul acestora.

Despre publicul care se inspirează din asemenea isvoară nu vom mai vorbi, căci e păcat de timpul pierdut, și de fiduția cu care se primesc asemenea lucruri problematice.

Dacă ar fi să fim noi chemați a scusa în fața lumii culte asemenea proveniențe caracteristice, atunci ar trebui să ne provocăm la diploma vice-comitetului din comitatul Huniadoarei, prin care era să fie constatată, că toți românii, cari vor voi a se face reformați, „ipso factu“ sunt maghiari. O asemenea hazlie diplomă se va trimite domnului Bartha Miklós, spre a fi demonstrat, că în Barcea mică istoria se poate falsifica, fără a mai reflecta la judecata lumii civilizate.

Ne oprim deocamdată aici.

Suntem de firma credință, că în urma celor scrise la adresa gimnasiului din Orăștie, vor veni fulgere și trăsnete asupra noastră.

Atunci vom răspunde la epistola domnului Barriț, în care ne spune, că românii sunt destinați de către frații unguri la pradă, și anume pre greco-catolicii și vor maghiarisa romano-catolicii, pre greco-orientalii reformați și calvini. Va să zică nimicire totală în cele naționale.

Deocamdată deci ne oprim aici, și reasumăm.

Rubrica „Kultur-egylet“ ne aduce multe bazaconii.

Din inimă ne bucurăm de prostii esaltate, deoarece nu aflăm basă în istorie să se fie prăpădit popoarele pe această cale.

Se va ajunge cu noi la o amalgamisare în cele naționale — noi nu o credem.

Purcederea amplexurilor administrativi din munți poate produce ilaritate generală, întocmai ca și temeraria problemă istorică a cetățeanului Kathonay. Îngrijiri însă ele nu vor produce.

Peninsula balcanică este în flacări. Aceasta ne umple de îngrijiri, bazaconiile însă bazaconii vor rămănea.

Răsboiul dintre sërbi și bulgari.

Sërbi se vede că au ajuns într'o stare desperată. Despre poziția delicată a regelui Milan vorbește destul de evident și acea scire telegrafică publicată de „Times“, care apoi a dat o târcoală prin toate jurnalele europene, că regele Milan ar avea de gând să fugă cu familia sa în Franția, pentru ca să scape de urgia sërbilor. În cazul acesta e foarte de temut, că Austro-Ungaria va intra cu trupele sale în Sërbia, ca să impedeze aședarea pe tron a lui Caragheorghevi.

Fapt e, că consiliul de ministri conferează în Viena, ca Austria să nu fie surprinsă de nici o eventualitate.

În vreme ce se întemplă aceste, se vede că și puterilor li s'a făcut urit de acest răsboi fără nici un scop, și mai curînd decât s'ar fi putut aștepta, conferința din Constantinopole a luat hotărîrea de a adresa o notă colectivă către regele Milan și principele Alecsandru, prin care se pretinde în tonul cel mai energic încheierea dușmănilor.

Această notă le-a sosit sërbilor tocmai la timp și ceea ce ei de sine numai cu greu ar fi făcut, au făcut-o acum cu blîndă supunere și momentan după nota sosită, — avisînd pe comandantii trupelor sërbesci de a încungiura ori-ce conflict cu trupele bulgare și făcînd propunerea de armistițiu principelui Alecsandru.

Garashanin a și notificat îndată puterilor hotărîrea sërbească, luată în urma notei colective.

Răspunsul principelui Alecsandru este încă necunoscut, dar se crede, că nici el nu se va mai împotrivi voinței puterilor, cu toate că poziția lui e cu mult mai avantajoasă, ca ceea a contrarilor sei și nu-i va prea veni la socoteală să-și oprească trupele sale glorioase tocmai la granița inamicului seu.

Procederea conferinței merită toată recunoștința. Ea a făcut cum nu s'a putut mai bine. Și astfel credem, că acest nefast răsboi va ajunge la o soluțiune mai grabnică, decât cum s'ar fi putut aștepta numai cu câte va zile mai nainte.

Eată câteva sciri telegrafice dintre cele mai nou venite:

23 Novembre.

Dragoman. — Lupta de ieri trebuie să fie socotită ca dată de ariergarda armatei sërbesci, pen-

FOIȚA.

Leul dela Avrès

de
Alecsandru Dumas.

(T ad. de V. G.)

Sosii acasă abea răsufînd. Voi prîndi la vechiul meu amic Porcher, omul Parisului, care mi-a făcut cele mai multe servicii și care crede totdeauna că îl plătesc, când fără de veste me duc la el pe la cinci oare dîcînd:

— Porcher voi prîndi la tine. Dnă Porcher, sărut mîmile.

Dar astă sară ce naiba! să dădea un prînd mare; tocmai atunci se serba cel din urmă succes dramatic al fiului meu.

Me așed lângă Roger de Beauvoir improvisatoriu fără margini și amabil; femeile părăsiră masa; fie-care își scoase o țigară din cutie și începea a o suci între buze.

Eu căutam un pretecest binevenit, ca să me scap de aceasta inveninare cu nicotină, când ușa se deschide și eată că servitoriul meu veni și mi dîse:

— Dle, sunt în strada Amsterdam, și te așteaptă deja de o jumătate de oară.

Îmi luai pălăria, sărutai mîna dnei Roger, îmbrățișai pe Alecsandru și eșii.

— Cine așteaptă pe tatăl dtale în strada Amsterdam? întrebă o voce.

— Gerard ucigătoriu de lei și spahinl seu Amida, — respunse Alecsandru.

Închisei ușa și nu mai auđii nimic.

Dece minute după aceea, intrăm în strada Amsterdam Nr. 77.

Erau în adevăr amēndoi aședăți fie-care în câte un colț al casei, Gerard la dreapta, Amida la stînga; Gerard în elegantul seu costum de sublocotenent, roșu brodat cu aur în marea sa manta neagră, chipul seu albastru ca ceriul.

Gerard era un om de vre-o trei-șeci de ani, cu un obraz fin, îngust și schimbat la față; pērul lui este castaniu, barba nu de tot neagră, ochii albaștri, dinții albi, fruntea descoperită.

Îl cunosceam de mult pe ilustrul imblînditoriu de monstri, îl perdui d'o jumătate oară la Guelma în anul 1846. Plecase să ucidă o leoaică și doi pui; o jumătate de oară mai târziu întreprindeam campania cu el.

El era după cum am dîs la dreapta camerei; la stînga era Amida.

Amida era un frumos Arab de 25 până la 26 ani; Arabii nu și cunosc etatea și și determină viața după evenimentele ce li s'au întemplat.

Evenimentul cel mare al vieței lui Amida este întelnirea lui cu Gerard.

Amida este adevărat tip de Arab; el stătea superb în colțul seu, învălit în mantaua sa albă, capul seu încins cu un fir de pēr de cămilă ca o panglică și încadrându-i figura; ve asigur o figură frumoasă de o culoare cam galbină limpede, cu niște ochi de culoarea unei mătase castanii; cu niște pleoape lungi, care păreau a fi zgrăvite, mustața sa cu peri puțini cam rari și creți, dinții sei albi și ascuțiți ca ai unui cal.

El ședea cu picioarele rezimate pe spatele scaunului seu, așa că genunchii i ajungeau până la pept.

Ai fi dîs că e un cavaler al deșertului, căutând chiar și într'o cameră spriginul scărilor dela șea.

Această pozițiune stîngace pentru ori-care altul, lui i ședea de minune frumos.

Împregiurul lui Gerard și Amida se aflau căți-va amici d'ai mei, privindu-i și ascultându-i.

Ocupațiunea din urmă le era de tot ușoară: Gerard vorbește puțin, Amida nu vorbește de loc.

Nu pentrucă doară Amida n'ar sci franțuzesce: din contră, el vorbește cu acea dulceață și farmec particular idiomului arab.

Gerard îmi întinse amândouă mîmile.

Amida și le încrucișă pe piept și plecă capul. Eu sosit, Gerard trebui să vorbiască.

tru a conserva cât se poate de mult timp înălțimile Dragomanului, cu scopul de a acoperi retragerea grosului armatei prin drumul Țaribrodului, pe când alte trupe se urcau către același punct prin valea Lukaviței.

Cavaleria bulgară, care de 3 zile alerga prin munți la 10 sau 15 kilometre de Slivnița, constată retragerea armatei sârbesci aproape pe toate punctele. În cele din urmă ea anunță, că un corp sârb de 10,000 oameni, formând diviziunea Drinului, ocupa înălțimile situate d'asupra satului Dragoman, la dreapta drumului, precum și un șir de coline, care domina pe deplin drumul Țaribrodului pe stînga, la intrarea trecătoarei.

Câți-va cîțiori sârbi ocupau singuri punctul central unde trece drumul.

Prințul dete îndată ordinul de a ataca.

Bulgarii puseră în linie trei regimente, aproape 12,000 oameni, și două baterii de artilerie.

La 11 oare, după ce câteva minute, aceste două baterii ocupă punctul central însemnat prin trecerea drumului, și îndreaptă tunurile lor pe înălțimile dela dreapta și dela stînga.

Sârbi așează atunci patru tunuri de calibru mare pe înălțimile dela stînga, care domină drumul.

După o luptă de artilerie destul de violentă, regimentul Plevnei se desfășură la o mică distanță de înălțimile dela dreapta, pe când ale Dunării și Timnovei executau spre stînga o mișcare analogă.

Sârbi, cari ocupau niște pozițiuni avantajoase și ușoare de apărare, susținură atacul mai multe oare. Totuș bulgarii, cu tot focul teribil înaintară.

La dreapta, îndată ce bulgarii atinseră piciorul colinelor, sârbi părăsiră pozițiunile lor, pentru a se retrage la munți.

La stînga, apărarea ținu mai mult timp, pentru că sârbi aduseră în partea aceasta un număr mai considerabil de trupe.

Pe la 4 oare artileria sârbească era redusă la tăcere și unul din tunurile sale dat jos. Dar focul trăgătorilor urma a împede pe bulgari să pronunțe mișcarea lor ofensivă.

De o dată, focul incetă pe toată linia bulgară. Se auziră muzicile cântând imnul național, ear soldații, punând baioneta la țeava puștii, se asvirliră fără a trage și cu strigătele de ura la asaltul înălțimilor.

Sârbi n'asteptară sosirea bulgarilor pentru a se pune pe fugă. Vr'o sută din trînșii, aruncând jos armele, se dădură prinsonieri.

Pierderile bulgarilor s'au ridicat la 180 oameni omoriți sau răniți.

Ați dimineață armata bulgară a urmărit pe inamic.

Șoseaua e liberă; ear urmărirea se face prin muntele și prin vâlceaua Kalovcei și a Gradinei.

Din când în când un tun e pus în baterie pe câte o colină, pentru a precipita fuga inamicului, care bate în retragere aproape fără opunere.

Sperăm, că ne vom culca astă sară la Țaribrod.

O canonadă tare s'a auzit pe la 4 oare la intrarea Dragomanului; sârbi făceau o opunere desprerată, dar în cele din urmă au fost învinși.

24 Novembre.

Calafat, 8 oare seara. — *Bulgarii din Vidin au făcut eșiri, luptând cu mare bărbăție, cu toate acestea sârbi au reușit a se apropia și mai mult de*

cetate, pe care au atacat-o în două rânduri la sud și la nord fără succes. — Bombardarea a continuat până la oarșele 7.

Petersburg. — Societatea „Crucea Roșie” rusă a pornit cele necesare pentru căutarea răniților la Belgrad și Sofia.

Ruscine. — *S'au trimis însemnate ajutoare pentru degagarea Vidinului.*

Calafat, — 5 oare seara. — *Luptă de infanterie la Smârdan.*

Sofia. — Principele Alecsandru cu trupele sale a sosit la frontieră. *Sârbi se retrag spre Piro.*

Calafat, 1 oară. — Canonada se apropie. Ea e din ce în ce mai vie spre Vitbol.

Calafat, 2 oare 31. — Împușăturile și salvele de artilerie urmează cu cea mai mare violență.

Calafat, 4 oare seara. — Silințele sârbilor par că se concentrează spre satul Capitanovici, unde s'a început o luptă vie de infanterie.

Se aud asemenea împușcături spre Smârdan.

Spre Vitbol detunăturile devin din ce în ce mai rare.

Desimea ceței împedică a distinge ceea ce se petrece pe marginea cealaltă a Dunărei.

Alfonso XII regele Spaniei.

Regele Alfonso al Spaniei a răposat Mercuri după ameadi în castelul seu regal Pardo după lungi suferințe.

Prezentăm în cele următoare o scurtă schiță biografică a acestui tînăr rege, demn de o soartă mai bună.

Născut în anul 1857 la Madrid, el a fost unicul fiu în viață a reginei Isabele și a infantului rege titular Francisc de Assisi, purtând ca moștenitoriu de tron titlul de principe al Asturiei. În etate de 11 ani a trebuit deja să se părească patria cu părinții sei, în urma revoluțiunii din Septembrie 1868, când fu răsturnat regatul, — și petrecu doi ani de țile la Paris.

La anul 1870 veni Alfonso în Teresianul din Viena, unde primî o creștere în spirit german. Aici a stat el 4 ani de țile. În timpul acesta s'au desvoltat unele relațiuni mai intime între el și familia împărătească, precum și printrîna sa cu moștenitoriu de tron Rudolf, cu ceilalți archiduci de o vrastă cu el și cu numeroși membrii ai aristocrației austriace, cari se aflau pe atunci în Teresian.

Ca să-i asigure fiului seu tronul spaniol, regina Isabela a abdis încă la 25 Iunie 1870 în favorul lui, și din timpul acesta principele de Asturia era pretendentul declarat al tronului spaniol.

După ce a părăsit Teresianul din Viena, și-a continuat studiile militare în scoala militară engleză din Sandhurst. În etate de 17 ani fu declarat de maiorean validitânduși printr'o proclamațiune pretensiunile sale la tronul spaniol.

După ce proclamă armata precum și poporațiunea capitalei la 29 Decembrie 1874 pe Alfonso de rege al Spaniei, se întoarse tinerul Alfonso earș în patria sa și la 14 Ianuarie 1875 făcu intrarea festivă în Madrid, unde a fost salutat cu mare entusiasm. Apoi luă însuș comanda trupelor în contra

Carliștilor, dând vii dovești de curagiu și talente militare.

La 23 Ianuarie 1878 se cunună regele Alfonso cu verișoara sa Maria de las Mercedes, fca principelui de Montpensier, care însă după 4 luni de țile a și murit.

La 29 Novembre 1879 se cunună regele a două oară cu archiducesa Maria Cristina, fca repusatului archiduce Carol Ferdinand și a archiducesei Elisabeta.

Din această căsătorie au rămas două orfane Maria de las Mercedes în etate de 5 ani și Maria Teresia de 3 ani. În înțelesul pragmaticei spaniole din 1830, cea d'ântăie va fi chiepmată a-i urma lui Alfonso sub tutela mamei sale pe tronul Ispaniei.

Moartea regelui Alfonso își are însemnătatea sa politică, care mai cu samă într'o țară în veci neastempărată ca Spania, — e foarte mare.

Oamenii se tem, și cu drept cuvînt, de mișcările Carliștilor, cari de când au știut că viața regelui e în pericol, au desvoltat o mare și cutezantă activitate. Ei lucră cu o febrilă agitațiune pentru organizarea comitetelor carliste în toate centrele spaniole, precum și a întrunirilor de propagandă în foastele provincii carliste, unde catolicii și clerul sunt ajutătorii cei mai puternici ai pretendenților.

Carliștii au mare noroc și cu iesuții și alte ordini monachale catolice, cari espulsate din Franca și au întemeiat mai multe case în Spania.

Așa numita junime catolică și presa de sub patronatul prelaților incurgiază reorganizarea carliștilor, cari se leagă în speranța întemeiată de a grupa în jurul lor pe catolicii, reactionarii și carliștii din Spania. Aceste tendențe sunt urmărite cu atențiune din partea liberalilor și a republicanilor, numai că ministerul acum încă desconsideră aceste mișcări.

Liberalii și anume, capul lor Lopez Dominguez atacă guvernul, că de ce nu întrevine la vatican pentru oprirea clerului de a participa la astfel de apucături atât de periculoase statului spaniol.

Dealmintre liberalii cred, că armata e pe partea lor — și astfel ajungînd treaba la o revoluțiune, ei sunt în firma speranță, că în unire cu armata, marina și democrația vor putea combate în modul cel mai strălucit pe carliști. Ei se mîngăie și cu acea ilusiune, că Don-Carlos, până când e în viață vara lui, nu va face nici o încercare de a conturba liniștea regatului spaniol.

Cu toate acestea e foarte mult de temut, ca mult cercata Spanie să nu devină earăș scena unor evenimente, cari ar putea zguduî din temelii pacea ei internă, abia restabilită.

Varietăți.

* (Promoțiune) domnul Andrei Monda fu promovat ați la universitatea din Viena de doctor în medicina universală.

Felicităm din inimă pre noul doctor dorindu-i viață lungă spre binele omenimei.

* (Românii din Gherla) au trimis întreg venitul — în suma de 300 fl. v. a., — a festivităților arangiate acolo cu ocaziunea adunării generale a

Noi vorbirăm de Constantina, de Rona, de Algeria; de Iussuf, frumosul general; de Levallant colonelul botanist și esplorator; de Gevismes, armurierul artist; apoi după-ace vorbirăm de toate lucrurile, udat cu ceea-ce se țice o tase de teasă, bătură, în care se reduce pentru mine cuindentesă tuturor licherurilor de pe pământ, luai un condei, îl muiai în cerneală, scoasei o foaie de hârtie și privind la dulcele și liniștitul erou:

— Gerard, i țisei eu, se vedem o vînătoare, din întemplantare., un leu dintre cei douăzeci și cinci ai vostri; dar un leu frumos, nu de cei de care ai vîdut în grădina plantelor cu Amida și pe care Amida i-a socotit niște lei falși. Un leu de Atlas, mare, magnific, ca focul.

Gerard surise.

— Din vre-o întemplantare? țise el.

— Da; din întemplantare.

El se întoarse către Amida și i spuse câte-va cuvinte în limba arabă.

Amida plecă capul ca semn de învoire.

Era evident, că Gerard consultase pe spahiul seu asupra vînătoarei, care trebuia să mi-o istorisiască indicându-i una din acele lupte fabuloase, care au divinizat pe anticul Hercule și pentru care spahiul aprobă alegerea făcută prin oficerul seu.

Gerard se întoarse către mine și cu vocea sa calmă:

— Ucisesem, începî el, leoaica în 19 Iuliu și din 19 până în 27, căutasem înzadar a întelni pe leul.

— Eartă, iubite Gerard i țisei; dar lasă me să te întreb despre ceva și să te înterup chiar dela început.

El me ficsă cu ochiul seu clar scânteitor, ca și al acelor animale, care vîd tot un fel noaptea ca și ția.

Această privire părea că țice: „Vorbesce.” Profitai de ocaziune.

— Să vedem, începui eu, fi franc, curagiul vostru nu poate fi suspectat; prin urmare ai dreptul să spui adevărul, tot adevărul, nimic decât adevărul. Ce impresiune îți produce starea ostilă al regelui pădurilor? Este ea impresiunea unui duel?

Gerard începî a rîde.

— A unui duel? țise el. Da, impresiunea ce o ar simți un om, care s'ar bate gol sau în cămașe contra unui adversar îmbrăcat într'o cuirasă și care ar putea fi rînit numai în două locuri: în ochi și în locul liber de cuirassă... Așa mi-ar plăcea mai bine țece dueluri cu oameni, decât o întelnire cu un leu.

— Ți-ar plăcea mai bine țece dueluri cu oameni! — așa dar nu vîenzi leul din plăcere Gerard?

— Bine! eată că acum începem a face metafisică. Te previn însă, că eu sunt un vînător mai tare, decât un metafisican.

— Să facem metafisică, iubite Gerard.

— Ei bine, fie-care om este născut cu o vocațiune. N'am lipsă să ți-o spun care este a ta: tu pari a o îndeplini cu conștiință și încă chiar și mai mult decât cu conștiință. A mea este d'a vîna și admir pe leu, dar antagonistul seu.

— Spune rivalul seu.

Gerard clătina din cap.

— Nu, țise el, leul n'are rival. El este în adevăr regele creațiunii —; omul este numai un usurpator. Ah! dac'ai vedea un leu! nu de aceia degenerați, — după cum vești în Europa și care nu țî pot da o idee de soiul lor; dar unul dintre acei lei liberi — cari se anunță prin mugetele lor, ce se aud într'o distanță de trei lege și care s'ar crede scos la trei sute de pași; — dacă 'la-i vedea înaintînd liniștit, încetinel și mîndru, cu mișcări de pisică, la moment grațioase și puternice, liniștit și bisuindu-se măiăstos pe forța și ușurința sa; dacă i-ai vedea uimirea lui la aspectul omului, singura creatură care-l așteaptă, care 'l privește cu acelaș ochiu ca și al seu, care nu 'l privește din urmă; dacă ai vedea teroarea celorlalte ființe, care tremură, gem, lamentează la apropierea acestui monarch al orientului, vei înțelege ce va să țică un leu. O repetez poate fi cineva antagonistul seu, nu rivalul seu, poate să 'l ucidă, dar nu este învingătorul seu. Eu

Asociațiunii transilvane pentru cultura și literatura poporului român — la fondul acestei Asociațiuni.

* (Satul arde și baba se peptenă.) Dl ministru president Coloman Tisza își serbează mâne iubileul seu de 10 ani, timpul, în care poartă frânele guvernului în țara marilor idei liberale.

Și când face Dl Coloman Tisza acest lucru, îi place ca și țara să iubească și să-i cânte un „osi-ana,” care să pătrundă toate unghiurile Ungariei. Serbarea personală a domnului ministru, trebuie să fie o serbare a statului, a națiunii maghiare.

Adecă trebuie? Bine, dacă-i vorba așa. Ea va și fi.

Și se face. Toți comiții supremi pleacă în fruntea unor comisii splendide, compuse din vicecomiți, pretori, oficanți de toată sama și de tot soiul, ca să se prezenteze înaintea marelui bărbat de stat și felicitându-l să-i dorească încă mulți ani de domnie.

Înzadar, că nu au ungerii odichnă, fără să facă vr'o țir' de sfară. Dacă n'au pentru ce iubila, fac esopții splendide, sau îmbată cu dragoste pe oaspeții străini veniți în țară.

Vorba, că ceva trebuie să facă.

La Oradea mare erau să se iee de cap membrii congregațiunii de marea dragoste față cu Dl ministru-president.

S'a fost făcut adecă propunere, ca și comitatul Bihorului să și facă omagiile sale printr'o splendidă deputațiune. Un membru ordinar, anume Francisc Rigo a făcut contrapropunere, motivându-și părerea cu actele de pânăci a Dlui Tisza. Urmarea a fost, că bietul om fû globit cu o pedeapsă de 100 fl., ear comisiunea s'a ales spre felicitarea dlui Tisza cu mare entusiasm, numărând între mulți alții și vr'o 10—12 români.

E trist, când nici oamenii noștri nu și află o altă ocupație mai deamnă de ei și poziția lor, decât aceea de a serba iubileul ministrului-president.

Ne aducem aminte de vorba românului: „Satul arde și baba se peptenă.”

* (Alegere de notariu comunal.) În 3 Novembre s'a ținut alegerea de notariu comunal în Almașul mare. Pretorul din Geoagiu, care a condus alegerea, a impus comunelor pe un client al seu cu numele Iosif Marton. Reprezentanții comunelor au cerut liberul exercițiu al alegerii și anume admiterea petentului Petru Truca la candidare. Pretorul însă sub diferite preteceste de nimica, contra clareii dispozițiuni a legii comunale, cu ajutoriul a patru creaturi votante, a ales de notariu pe Iosif Marton, care din parteș earăș a lucrat pe căi neiertate și ilegale pentru a corumpe pe alegători. Numai Iosif Marton fusese admis la candidare și așa voința pretorului e faptă. — Acum se așteaptă rezultatul protestului înaintat la comitat. *Vederemo!*

* (Propagandă de maghiarisare.) Tinerul student român **Onea**, dela colegiul reformat din Orăștie a trecut Vinerea trecută în mod formal la confesiunea reformată și prin aceasta la maghiarism. Pentru a-și pierde și urma de român convertitul cel slab de ânger și-a schimbat numele în „Onyaky.” Mare bucurie între maghiarii din Orăștie! — cari așteaptă și alte rezultate. Tradițiunile calvinesci din vremea lui Rákoczy însuflețesc de nou pe maghiari. Noi însă avem credință firmă, că încercările de desnaționalizare vor avea același sfârșit, care l'au avut tentativele zadarnice din trecut.

îți pot spune un lucru, continuă Gerard, că de câte-ori am ucis un leu, lăsându-l într'o teribilă agonie, apropiindu-me de mortul cu coama arsă, cu fața încrețită, vădându-i dinții fildeși, ghiarele sale de eben, aceste membre așa de bine proporționate, săritura animalului celui mai ușor nu este decât dela douăspredece până la cincispredece picioare, pe când a sa este de patruzeci și cinci, — îmi încrucișez mâinile, îl privesc și cu o lacrimă, un regret, o remușcare, chiar din inimă me întreb „fost-ai tu în drept, un pitic ca tine, să uciți pe acest om?”

— Și cu toate acestea tu tot îl atacai fără emoțiune, nu e așa?

— Să ne înțelegem. Îl atac fără emoțiune, fiindcă în fața pericolului emoțiunea ar fi pentru mine o inferioritate; dar îmi trebuie toată țăriia voinei mele, ca să sfărâm această emoțiune.

— În fine ce simțesci în acest moment iubite amice? Spune-mi istoria senzațiunilor tale, istoria senzațiunilor, ce me privește pe mine.

— O voiesci foarte sinceră, foarte esactă, precum poate n'am mai spus-o nimănui?

— Da, așa cred, astfel o voiesc!

— Ei bine, eată ce se petrece în mine. Sunt de un naturel calm și chiar dulce, după cum este ușor de a o vedea. În stare normală, pulsul meu bate dela șasezeci până la șasezeci și șase de

* (Postal.) S'a deschis officii postale:

1. În 16 Novembre în Retisdorf, comitatul Târnava mare, care va sta în legătură cu posta din Sighișoara de 4 ori pe săptămână.

Va espeda epistole simple și recomandate, asemenea și asignațiuni postale până la 300 fl.

Mersul:

Pleacă din Retisdorf dimineața la 6 oare.

Ajunge la Sighișoara la 9 oare 35 minute.

Pleacă din Sighișoara la 11 oare.

Ajunge la Retisdorf la 2 oare 35 minute.

2. La 26 Novembre se va deschide în Mányá, comitatul Solnok-Doboka, și va sta în legătură cu posta dintre Csáki-Gorbó și Dees.

Va espeda epistole simple și recomandate, asemenea asignațiuni postale până la 300 fl.

3. Este de ocupat postul de magistru postal: În Csik Szt. György.

Condițiuni: Contract de oficial și cauțiune 100 fl.

Emolumente: Salariu 120 fl., paușal de cancelarie 40 fl. și paușal de transport 180 fl.

4. În Homorod Szt. Márton.

Condițiuni: Contract de oficial și cauțiune 100 fl.

Emolumente: Salariu 150 fl., paușal de cancelarie 40 fl.

5. Măgheruș, comitatul Solnok-Doboka.

Condițiuni: Contract de oficial și cauțiune 100 fl.

Emolumente: Salariu 150 fl., paușal de cancelarie 40 fl.

Suplicele sunt a se trimite în termen de trei săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

* (D. Bouquet dela Grye.) membru al societății naționale de agricultură din Paris, a presintat colegilor sei în ședința ținută de acea societate sub președința dlui Leon Say, la 4 Noembre 1885, un memoriu manuscript asupra industriei forestiere din România.

Autorul acestui memoriu este dl Antonescu Remus. În el se studiază situațiunea actuală a pădurilor române, starea exploatațiunii lor în diversele regiuni ale țerei. Dl Antonescu Remus, dice *Le Journal de l'Agriculture* din care luăm aceste notițe, dă asupra acestei industrii amănunte foarte interesante. Memoriul a fost trimis secțiunii de silvicultură.

* (Economia de cuvinte.) Dl de Freycinet a ordonat reprezentanților diplomați ai Franței în străinătate de a telegrafa ministeriului afacerilor străine sub simpla adresă: „Diplomație Paris.” Tot asemenea, departamentul afacerilor străine nu va mai telegrafa dlui cutare, ambasadorul Franței la . . . ci: „Ambasadorul Franței. . .” Dl de Freycinet speră a face astfel o economie de 15,000 fr. pe an.

* (Bibliografii.) A apărut Nr. 21—22 din „*Transilvania*”, foaia Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cu următorul:

Sumariu: Apel către publicul român. — Despre un memorial din 1849 al episcopului Andrei Șaguna. — O excursiune prin istoria pedagogiei la noi la români. — Earăș afaceri agronomice. — Presa periodică românească în țerile coroanei ungeresci. — Procese verbale ale comitetului asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, luate în ședințele dela 28 Octombrie și dela 10 Novembre 1885. — Școala superioară de fetețe din Sibiu. — Bibliografii.

ori pe minut; dar din momentul ce un arab vine și mi dice:

„Gerard este un leu în cutare loc și oamenii te așteaptă în cutare loc”, me prind frigurile, nu me mai gândesc la alt-ceva decât la leu; pulsul meu începe a se ridica și bate dela 75 — la 80 de ori pe minut. Nu me mai opresc decât numai când oboseala me silește; dorm rău, deșteptându me deodată la ori-ce sgomot și mi-aș uita cu totul și de mâncare, dacă spahiul nu mi-ar aduce aminte că e vremea mâncării. Aceea durează tot mereu, până ce me află în fața leului.

Atunci la moment chiar ori-ce agitațiune pare că se opresce în mine, după cum se opresc roatele unui ceas, de care se atinge limba orologiului; — necesitatea d'a fi calm, sentimentul de conservare, mărimea chiar a pericolului pare a apăsa asupra arterelor mele și a mi opri bătăile inimii. Se petrece în mine un fel de supremă bucurie. Acest moment ori-cât de scurt se fie, este un cadru de aur, în care se zugrăvesc tabloul vieții mele întregi, dela copilăria mea cea mai fragedă până la etatea, în care me află. Treizeci și cinci ani de suvenir pe țin, lucru miraculos, în câteva secunde. (Va urma.)

— „Școala Practică” Nr. 7 și 8 pro Octombrie și Novembre a apărut cu următorul sumariu: Catechesa III: Ddeu e spirit (urmare și fine). — Probe și lecțiuni din „Manual de gramatica limbei române” de Maxim Pop. — Din calculul elementelor; tractarea nrului 8. — Înfricarea și incurcarea scolarilor la esamene. — Hârta la cei vechi și modul fabricării aceleia. — Bibliografii.

Prenumeratiunile cu 3 fl. pe anul întreg sunt a se adresa la redacțiune în Nassód, Transilvania.

— „*Romänische Revue*”, fascicula V. pro Novembre 1885. Cuprinsul: *Die ungarische Landesausstellung in Budapest. — Die Opposition des ungarischen Landtages und die Romänen, von Fabius Resciu. — Aus der romänischen Presse. — Rundschau. — Chronik. — Die Wäldlerin, Dorfgeschichte von Ioan Slavici. — Nach dem romänischen von Mite Kremnitz (Fortsetzung). — Am blandusischem Quell, von B. Alecsandri, — Dramatische Dichtung in drei Aufzügen. — Aus dem romänischen, Übersetzung von Edgar Herz. (Schluss). — Der Morgen, Stimmungsbild von Al. A. Macedonsky. — Deutsch von L. V. F. — Romänisches Volkslied. — Literatur und Kunst.*

— A eșit de sub tipariu „Candela” jurnal bisericesc-literar, cu următorul cuprins:

Unirea românilor din Transilvania sub Leopold I. — Raportul mosaic despre facerea lumii și științele naturale. — Fântânele și Codicii dreptului ortodox. — Predică poporală. — Cuvântare ținută cu ocaziunea înmormântării parochului din Lucavița, păr. Teodor Călcinciuc. Cronică.

Abonamentul se face imediat la administrațiunea jurnalului. Prețul pentru Austro-Ungaria e 4 fl. pe anul întreg, și 2 fl. pe jumătate de an; pentru România și alte țeri e 12, resp. 6 franci.

— A eșit de sub tipariu: Ebreii în România de Ioan M. Bujoreanu. București tipografia academiei române, (laboratorii români) Nr. 26. — Strada academiei. 1885.

— A eșit de sub tipariu Revista Literară cu următorul sumariu:

Cum se judecă operele de artă: Pictură, Sculptură, Arhitectură. (Conferință ținută la Ateneu) de dl Const. I. Stăncescu. — Pentru ce e dulce viața, (poesie) de Carol Scrob. — Pescuitorii de dragoste, de August R. Clavel. — Orațiu și Lidia, comedie într'un act (după Fr. Ponsard) de Th. M. Stoenscu. — Din povestile Unchiașului sfătos de P. Ispirescu. — S'au închis, (poesie) de T. — Smaranda (nuvelă) de Th. M. Stoenscu. — Poesii de dna Matilda-Cugler-Poni de d'Artanian. — Din scrierile lui Constantin Goleșcul de Dr. M. Gaster. — Bibliografie. București, tipografia academiei române (laboratorii români) Nr. 26, Strada academiei 1885. Prețul unui număr: un leu.

Mai nou.

Viena, 26 Novembre. Lui „Pester Loyd” i se depeșează: După o faimă, deși eșită din isvor bun, dar de necreșut, pentru a cărei esacitate eu nu pot lua nici o garanță, **regele Milan ar fi sosit aici aji-dimineață în cel mai riguros incognito.**

Viena, 27 Novembre n. — Ambasadorul austro-ungar din Belgrad bar. Khevenhüller a primit dela guvernul austro-ungar însărcinarea să meargă numai decât în cartierul general bulgar la principele Alecsandru, spre a pune la cale inchierea unui armistițiu și a da bulgarilor sfatul de a nu intra pe teritoriul sêrbesc.

Asemenea unui favorit, care câștigă pretutindinea inimile tuturor, fură întâmpinate pilulele de Șvițera ale apotecariului Brandt, pretutindinea la sêraci și bogăți, în toate familiile, scoțind cu desevêșire prin sigurul și nestricăciosul lor efect în casuri de boale de fici și fere, de hemoroide și altele, — toate celelalte mijloace de cură. Fie-care scătulă originală (ce costă 90 cr. în apotecă) poartă drept etichetă o cruce albă pe câmp roșu și e provêdută cu iscălitura lui R. Brandt.

Morburii de tot soiul, și mai cu samă: **boale de nervi, epilepsia, durerile de stomach, zuruțul nervos în urechi, înțepăturile în urechi și asurdirea, durerea de cap, migrena, gâlbinarea și paralisarea** se vindecă prin metoda noastră rațională-sigură și renumită în lumea întreagă. — La **bolnavi de plămână** și de **asthmă** am ajuns după o cură de 4 săptămâni la cele mai minunate rezultate. Rugăm să ni se trimită o descriere amănunțită a morbului cu marca postală de retour, — fără genă și confidențial.

Clinica privată „Freisal” în Salzburg (Austria)

Bursa de Viena și Pesta.

Din 26 Novembre n. 1885.

	Viena B.-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	5.97	5.94
Galbin	9.98 1/2	9.98
Napoleon	61.70	61.82 1/2
100 marce nemțesti	125.65	125.80
London pe (poliță de trei luni)		

CONCURS.

Stațiunea de preot în parochia gr. or. Sângeorgiul de Pădure, (Erdő Szentgyörgy) devenind vacantă prin moartea parochului Ioan Brândușe, pentru ocuparea acesteia se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1. Porțiune canonică 7 jugere arătură și fânaș 130 fl.
2. Dela 150 familii 150 metrețe vechi cucuruz sfârmit 150 fl.
3. Dela 100 familii 100 metrețe ovės 40 „
4. Dela 50 familii câte o ți de lucru 12 „
5. Dela înmormântări 20 „
6. Dela botezuri 7 „
7. Dela cununii 7 „
8. La botezul Domnului 10 „
9. Dela sfeștăanii 3 „
10. Maslu 4 „
11. Casa parochială cu trei încăperi, șură, grajd și grădină 80 „
Suma 463 fl.

Doritorii a ocupa acest post au a-și așterne suplicele sale instruite în înțelesul legii, subscrisului oficiu protopresbiteral, și tot odată „conditio sine qua non,“ concurintele este datoriu a se înfăoșa la biserică în vre-o Duminecă sau sərbătoare spre a cânta și cuvânta.

Murș-Oșorhei, 1 Novembre 1885. Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Parteniu Trombitaș de Beflen, protopresbiter.

Licitațiune!

Se deschide concurs pentru liferarea de 1223 1/2 de lemne cuburi metrice pe anul 1886/7 la „Institutul alienaților“ din Sibiu. Ofertele se vor trimite sub cuvertă pe lângă vadiu de fl. 400, în care oferte se va numi grosimea și lungimea lemnului, asemenea se va notifica prețul în cubic metric a lemnului de fag și de carpen. Ofertele se vor prevedea cu timbru de 50 cr. și până la 9 Decembrie a. c. dimineața la 10 oare se vor trimite direcțiunei institutului. Se observă că ofertele, cari nu corespund condițiunilor puse, asemenea și cele întrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Sibiu, 18 Novembre 1885.

Direcțiunea institutului de alienați.

Nici un alt mijloc nu folosesc Poluțiuni și impotență. Singura scăpare!

Că impotența nu se poate vindeca, decât numai și numai prin dușul de carbon pentru genitalii privilegiate, aceștia o învață cei mai renumiți profesori. Cu ajutorul lui se poate cura ori-cine, adese numai și în decurs de 24 de oare fără nici o urmă neplăcută sigur și pentru totdeauna, chiar și dacă impotența s'ar părea incurabilă la ori ce vrăsta; aseme ea se pot cura poluțiuni, ne lângă o cură plăcută, esternă și neobservabilă. — Atestate dela cei mai renumiți profesori și scrieri medicale de specialitate, cele mai călduroase recomandări medicale și miile de adrese de mulțămire din partea a multora vindecăți cu totul, sfătuesc în modul cel mai neinteresat pe fie-care pacient, ca să se procure dușul de carbon, care garantează cele mai durabile succese.

Complet, împreună cu îndrumarea pentru întreținere și părerea completă a 10 profesori: 5 fl. 80 cr. Expediția postală discretă nu permite nimemii să observe ce cuprinde și de unde vine pachetul.

Dușul de carbon c. r. privilegiate este de a se comanda la: Dr. Carl Altmann, Wien, VI. Gumpendorferstrasse 95. [1194] 3-52

Nerodirea

se vindecă în câteva zile prin întrebuințarea „dușului de carbon pentru mame“ privilegiate. În opurile cele mai nouă ale dlor profesori Dr. Nothnagel, prof. Dr. Roszbach, prof. Dr. Bernatzik, prof. Dr. Vogel etc., se laudă deja efectul acidului carbonic cu duș în casuri de nerodire la femei de altminte normal dezvoltate. — Cura e neobservabilă și plăcută și chiar în lipsa de sensibilitate e împreună cu cel mai strălucit succes „Dușul de carbon pentru mame“ costă cu toate aparatele trebuincioase împreună și cu îndrumarea pentru întreținere proprie și fără nici un sucurs străin: 12 fl. — Expediția postală fiind discretă, cuprinsul pachetului nu se poate erua. A se adresa la Dr. Carl Altmann, Wien, VI., Gumpendorferstrasse 95. Pentru discrețiune garantă. [1193] 3-52

Mare senzațiune

stărnesc pretutindenea Jachetele de earnă pentru sănătate

procurate din cea mai curată lână după rețetele celor mai mari autorități medicale din cele două fabrici de lână din Viena.

Jachetele mele de sănătate sunt cea mai caldă și prelângă aceasta cea mai sănătoasă îmbrăcăminte, ce se poate închipui, căci

- 1. Țin trupul în căldură potrivită;
2. Apără trupul contra răcelei, căci lână absoarbe asudurile ce se desvoaltă;
3. Se lipesc bine de trup și
4. Este de tot practică, comoadă și estină, căci costă numai

fl. 1.80

Tot omul care-și iubesc sănătatea se nu pregete a-și procura o jachetă de sănătate pentru earnă, căci ea e mai bună ca ori ce altă haină de earnă. Prima calitate se poate procura numai la I. Wiener Commissions- und Exportgeschäft Wien, III. Kolonitzgasse Nr. 8,

La comande ajunge dacă se spune: mare, mijlociu sau mic. Trimiterile se fac cu rambursă. [1192] 3-6

Prolungire de concurs.

Fiindcă la postul de paroch din vacanta parochie Sălciva de jos, protopresbiteratul Lupșei, n'a concurat nime în urma concursului publicat în „Tel. Rom.“ Nr. 86, 89 și 91, prin aceasta se prolongesce termenul de concurs până în 21 Novembre a. c. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ofenbaia, în 5 Novembre 1885.

Ioan Danciu, prot.

Anunț!

Prin rășboiul dintre sërbi și bulgari, fiind esportul spre orient cu totul împedecat, me simt necesitat a vinde.

Învêlitoarele pentru cai,

îngrămădite în marele meu deposit cu scop de a afla un debușeu în rășboi, cari sunt în lungime de 185 cm., ear în lățime de 115 cm., țesute des, dintr'o stofă de lână foarte groasă, fiind astfel acomodate și pentru cuverte de pat; — trebuie să le vënd cu ori-ce preț și espedez:

O bucată cu 1 fl. 55 cr. pe lângă rambursă.

Cele ce nu convin se reprimesc fără nici o rezervă. A se adresa la

Orient-Export-Bureau Wien, Favoriten.

Atestat: Ve rog să 'mi trimiteți cu posta 24 de bucăți din învêlitoarele DV., pachetate într'o ladă, căci eu sunt foarte mulțămit cu ele. Ele sunt într'adevăr foarte frumoase și practice, și au plăcut pretutindenea. I. Komnowsky, stațiunea Kolomgya.

Telegramă! Orient-Export-Bureau! Trimiteți-mi îndată încă 14 bucăți din învêlitoarele trimise. Conte Aponyi, Nagy Apony. [1198] 2-3

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Novembre 1885.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorhei, Oșorhei-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Simeria (Piski)-Uniedoara, Uniedoara-Simeria (Piski), Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș. Includes departure times and train types.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.